

Sygn. akt V KK 421/20

POSTANOWIENIE

Dnia 21 lipca 2021 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Antoni Bojańczyk

w sprawie skazanego **D. G.**

po rozpoznaniu w Izbie Karnej w dniu 21 lipca 2021 r.

na posiedzeniu bez udziału stron (art. 532 § 3 k.p.k.)

wniosku obrońcy skazanego o wstrzymanie wykonania zaskarżonego kasacją prawomocnego wyroku Sądu Apelacyjnego w (...)

z dnia 23 stycznia 2020 r., sygn. II AKa (...),

zmieniającego wyrok Sądu Okręgowego w S.

z dnia 13 sierpnia 2019 r., sygn. III K (...),

na podstawie art. 532 § 1 *a contrario* k.p.k.

p o s t a n o w i ł:
wniosku nie uwzględnić.

UZASADNIENIE

W złożonym w dniu 12 lipca 2021 r. do Sądu Najwyższego wniosku o wstrzymanie wykonania zaskarżonego nadzwyczajnym środkiem zaskarżenia orzeczenia, obrońca skazanego D. G. wskazuje na to, że jego zdaniem istnieje realna szansa na uwzględnienie kasacji, D. G. odbył obecnie już 4 lata kary, a lekarze obserwują u niego reemisję choroby nowotworowej.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Wniosek obrońcy nie zasługiwał na uwzględnienie.

Suspensywność zaskarżonego orzeczenia w postępowaniu kasacyjnym ma charakter wyjątkowy, jedynie w zupełnie szczególnych przypadkach dopuszczalne

jest wstrzymanie zaskarżonego kasacją rozstrzygnięcia. Wyrok posiadający atrybut prawomocności podlega bezzwłocznemu wykonaniu (art. 9 § 1 i 2 k.k.w.). Regulacja ta bazuje na przyjęciu, że rozstrzygnięcie to korzysta z domniemania prawidłowości (*res iudicata pro veritate habetur*). Z kolei implikacją tego założenia dla postępowania zainicjowanego wniesieniem nadzwyczajnego środka zaskarżenia — którego przedmiot stanowi weryfikacja prawomocnego orzeczenia sądu odwoławczego kończące postępowanie, którym poddano kontroli wyrok sądu I-szej instancji — jest to, że wniesienie kasacji nie wstrzymuje w sposób automatyczny wykonania prawomocnego rozstrzygnięcia.

Przepis art. 532 § 1 k.p.k. nie określa przesłanek skutkujących wstrzymaniem wykonania zaskarżonego kasacją orzeczenia (lub innego orzeczenia, którego wykonanie zależy od rozstrzygnięcia kasacji). W judykaturze przyjmuje się jednak, że wstrzymanie wykonania orzeczenia możliwe jest w razie kumulatywnego zmaterializowania się dwóch kryteriów.

Po pierwsze chodzi o to, że ocena zarzutów wyartykułowanych w nadzwyczajnym środku zaskarżenia (dokonana, co wypada podkreślić, wyłącznie na potrzeby rozpoznania wniosku o wstrzymanie wykonania orzeczenia i wydania rozstrzygnięcia o charakterze incydentalnym) pozwala już *prima facie* na stwierdzenie wysokiego prawdopodobieństwa ich zasadności oraz postawienia — w miarę kategoriycznej — prognozy co do możliwości uwzględnienia zarzutów kasacyjnych przez Sąd Najwyższy. Niezbędne jest zatem ustalenie w toku tego postępowania o charakterze incydentalnym, że postawione orzeczeniu sądu odwoławczego zarzuty (i argumentacja zaprezentowana na ich poparcie w kasacji) dają asumpt do przyjęcia poglądu o ewidentnej, niejako „rzucającej się w oczy” wadliwości zaskarżonego wyroku sądu odwoławczego. Po wtóre zaś, konieczne jest wykazanie przez autora wniosku, że dalsze wykonywanie orzeczenia mogłoby wywołać wyjątkowo dolegliwe i w zasadzie nieodwracalne skutki dla skazanego.

Przy analizie potrzeby wstrzymania wykonania zaskarżonego orzeczenia w związku z wniesieniem kasacji pośilkowo można i należy posługiwać się także rezultatem oceny, czy ewentualne wysokie prawdopodobieństwo uwzględnienia zarzutu bądź zarzutów sformułowanych w nadzwyczajnym środku zaskarżenia doprowadziłoby do wydania przez najwyższą instancję sądową orzeczenia

skutkującego potrzebą odstąpienia od dalszego wykonywania wobec skazanego orzeczonej w stosunku do niego kary (czy środka karnego). Nie w każdym bowiem przypadku stwierdzenia istnienia wysokiego prawdopodobieństwa uwzględnienia zarzutów kasacyjnych nieodzowne stanie się wstrzymanie wykonania zaskarżonego orzeczenia — także z uwagi na uwarunkowania wynikające z innych zaszczości współkształtujących aktualny status prawny skazanego w płaszczyźnie wykonywania orzeczonych wobec niego (innych) kar.

Nie przesądzając obecnie treści rozstrzygnięcia, które po merytorycznym rozpoznaniu kasacji zapadnie w niniejszej sprawie (i finalnej oceny zaprezentowanych w niej zarzutów) należało skonstatować, że zupełnie wstępna analiza zarzutów postawionych w kasacji obrońcy skazanego D. G. — dokonana przez Sąd Najwyższy jedynie w ograniczonym zakresie, bo tylko w płaszczyźnie niezbędnej dla rozpoznania wniosku o wstrzymanie wykonania orzeczenia i wyłącznie na użytek rozpoznania tego wniosku — nie upoważnia do wyrażenia poglądu, iżby którykolwiek z tych zarzutów był zasadny w stopniu oczywistym („rzucającym się w oczy”) czy formułowania stanowczej prognozy o istnieniu wysokiego prawdopodobieństwa uwzględnienia zarzutów w wyniku rozpoznania kasacji wniesionych przez obrońców skazanych. Tymczasem — jak już powiedziano wyżej — to jedynie stwierdzenie zaistnienia tych okoliczności otwiera drogę do rozważenia potrzeby wstrzymania wykonania orzeczenia zaskarżonego kasacją.

Formułując wniosek o wstrzymanie wykonania zaskarżonego rozstrzygnięcia autor kasacji wniesionej w imieniu skazanego D. G. nawiązuje przede wszystkim do okoliczności związanych ze złym stanem zdrowia skazanego, wskazując na to, że: cierpi on na nowotwór złośliwy nasady języka z przerzutami do węzłów chłonnych szyi, ma problemy z połykaniem pokarmów, a jego stan zdrowia jest w fazie diagnostyki. Poza wyartykułowaniem jednak okoliczności związanych ze stanem zdrowia skazanego, które być może uzasadniałyby odroczenie wykonania kary (art. 150 § 1 k.k.w.) obrońca nie uprawdopodobnił tego, iżby niektóre z podniesionych w kasacji zarzutów miałyby cechować zasadność o stopniu zbliżonym do oczywistej, co ewentualnie uzasadniałoby skorzystanie z instytucji przewidzianej w przepisie art. 532 § 1 k.p.k. W szczególności warunku takiego nie

spełnia przywołanie wyroku Sądu Apelacyjnego w (...), w sprawie – zdaniem wnioskodawcy – podobnej do tej, która toczy się obecnie w postępowaniu kasacyjnym dot. skazanego D. G.. Zresztą jak wskazał sam obrońca, skazany D. G. wnosił w dniu 14 lipca 2020 r. do Sądu Okręgowego w S. o udzielenie przerwy w wykonywaniu kary pozbawienia wolności, a sąd ten na mocy postanowienia z dnia 14 października 2020 r., sygn. V Kow (...) pr (załączone przez obrońcę skazanego do wniosku o wstrzymanie wykonania orzeczenia) przedmiotowego wniosku nie uwzględnił wskazując jednak, że „sąd penitencjarny nie wyklucza udzielenia skazanemu przerwy w karze – wszczynając postępowanie z urzędu bądź na wniosek dyrektora jednostki penitencjarnej [...], o ile ujawnią się w przyszłości nowe, istotne okoliczności”. Nie do końca prawidłowa jest praktyka składania wniosków o wstrzymanie wykonania orzeczenia w postępowaniu kasacyjnym w sytuacji, gdy sąd penitencjarny ustosunkuje się do wcześniej już złożonego wniosku o udzielenie przerwy w wykonaniu kary w sposób nieodpowiadający intencji skazanego, gdyż do stosowanie ww. instytucji opiera się na spełnieniu odmiennych przesłanek normatywnych.

Konkludując należało zatem stwierdzić, że brak jest podstaw do uwzględnienia wniosku r.pr. A. F., obrońcy skazanego D. G., o wstrzymanie wykonania zaskarżonego przezeń kasacją wyroku w S. z dnia 23 stycznia 2020 r., sygn. II AKa (...), zmieniającego wyrok Sądu Okręgowego w S. z dnia 13 sierpnia 2019 r., sygn. III K (...).